

EL MEU CARLES SALVADOR

e

El títol d'aquesta lectura recorda aquell el del llibre de Llop Rijoan "Els meus Joan Maragall". Ho no vaig tant lluny perquè jo no va l'amor de Carles Salvador sinó el desxible i company de canvi, Eliba orientat la meua vida de cara a València i a la llengua com a factor essencial de la nostra personalitat. Ell va obrir-me els ulls i un parrot ~~de lluita i glòria~~ ^{missatge} i a un expressador per vendre. Ell va ~~promoure~~ ^{promoure} les meues lletres i secular per quin camí de la cultura podia seguir la meua obra, ja que en aquells temps, ~~allà~~ a València estava tot per fer, i el dir-li que jo havia sollicitat una plaça de mestre de la Mancomunitat de Baralona, va fer-me renunciar, perquè ~~allà~~ ^{allà} ací faltava gent amb seu esprit valencià desubornable.

Abans de conèixer-lo ~~personalment~~ ^{personalment} jo ja tenia notícia de la seua obra; de què ser per la dècada dels vint quant vaig llegir a dos pàgines d'un setmanari valencianista i totolat "Vencens" uns versos que tenien forma de creu, perquè era l'època en que els poetes feien amb els versos figures i dibuixos. Era l'època d'alguns devocionals. L'època dels ^{amb unes lletres} ~~amb unes lletres~~ "Pròspera" i "El bet als clavis" i seua puera "Les memòries del papa Godofred", "La despenonera dels deus" i de "L'artista de la Vallbona". Era l'època també dels meus primers versos, que no s'han publicat mai.